

آریستوکراسی

نخبه‌سالاری یا آریستوکراسی (به فرانسوی: Aristocratie) نظریه و عمل گروهی نخبه در امر حکومت است. این گروه از نظر فرمانروایی شایسته‌ترین همه قلمداد می‌شوند. البته در برخی موارد ارث و میراث هم مشاهده شده‌است. این معنی اصلی اصطلاح است که حاوی توجیهی اخلاقی برای حاکمیت چنین نخبگانی است. پیدا کردن معیارهای پذیرفتنی برای همگان که براساس آن‌ها بتوان گفت گروه «بهین» در یک جامعه معین چه کسانی هستند، البته بسیار دشوار است و در عمل هم چنین معیارهایی را به ندرت به کار گرفته‌اند.

افلاطون میان فیلسوف سالاری و نخبه‌سالاری با عبارات زیر فرق گذاشته بود: "انتخاب بر اساس خرد، فیلسوف سالاری و انتخاب بر اساس شایستگی و خرد نخبه‌سالاری است. همچنین، افلاطون بر این عقیده بود که هنر (یا فضیلت) معزف نخبه‌سالاری است، همان گونه که ثروت معرف اشراف‌سالاری و آزادی معرف مردم‌سالاری می‌باشد. " با این وجود، در بسیاری موارد کلمه نخبه‌سالاری با خردسالاری مترادف فرض می‌شود.^[۱]

- در عرف، حکومت‌های موروثی و حکومتی را «نخبه‌سالار» می‌خوانند که قدرت دولت در آن مطلق و در دست طبقه ممتاز باشد و آن طبقه حاکمیت را از راه وراثت و امتیازهای طبقه‌ای در دست گرفته باشد و دیگر طبقات را در آن راه نباشد. این نوع حکومت امروزه در کمتر جای جهان دیده می‌شود و جای خود را به دیکتاتوری‌های اشراف‌سالارانه سپرده‌است.^[۲]
- آریستوکراسی (نخبه‌سالاری) از ریشه یونانی aristos kratia به معنای بهترین حکومت یا حکومت بهین‌گسان آمده‌است.^[۲]
- در حال حاضر، ایالات متحده از سیستمی شبه‌آریستوکرات استفاده می‌کند که با نام مجمع‌گزینندگان شناخته می‌شود.^[۳]

جستارهای وابسته

معنی در دیکشنری آکسفورد

برگرفته از «<https://fa.wikipedia.org/w/index.php?title=آریستوکراسی&oldid=34269345>»

آخرین ویرایش ۶ ماه پیش توسط Sajbadina انجام شده

ویکی‌پدیا
